

Autor pism 095 nadleśnik

137

farmy Piesń o grybach, wspomniane
w „Pami Tadeusza”

„Grybow bytō w brdo. Ctego biorz kacmolicę,
Tyle w pieśniach litewskich stawiacz lisice,
Coneg godłem panieństwo, bo zreni id nie zjada,
Idźiona, żaden osadu na such nie uśiada.
Panienki za wymuskłym gociąg korowitkam,
Którego pieśń nazywa grybową putkowitką.
Wszyscy dąbci na rydra; ten wzrostem skromniejszy,
I mniej stanow w piosektach, za to najsmaczniejszy,
Czy świerg, czy solony, czy jesiennej poro
Czy zimy. Ale Wojski z hiderat muchomory.
Inne pospolisto grybos pogardzane w braku
Ita szkodliwości albo niedobrego smaku;
Leż nież bez urytku: one zwierza pasz,
I quiardeanq owołów i gajów drzew.
Na zielonym obrusie tak jaskoszregi
Naszym stołowych, sterengi: tu z knogiem bregi.

2

Surojański srebrzyste, żółte i czerwone,
Niby szarek w różnym wieku napędzane.
Kołki, jak prawocarne kubki dno wypukłe,
Lejki, jako szampańskie kieliszki wypukłe;
Kielaki kniąże, białe, szerokie i głębkie,
Jakby mlekiem nalać do lizanki saskiej,
I kulista, czarniawym pyłkiem napędzane
Puchawka, jak pieprzniczka; zas innych imion
Duane fylkowe rajcasy lub wilczym językiem,
O kudzi nieodkrocone; a jest ich bez końca...”.

(Pan Tadeusz ks. III).

Oprost smycznej charakterystiki; nadzwyczaj troszczących porównanii wymienionych w przycorowym wierszach gatunków grzybów, zdaniem ten ustęp niepośledni w poes wiersza niezmieistnym surowością ~~szczególnie~~
w jego „^{wielkiej} gminnej” tej prawdziwej, dla
przymierza między dawnem i młodszem
lata! Wiemy, iż zródła temu zawodzących poeto
nie jedu temat do utworów swoich, wiemy,
jak wiele celić cystą kryjące skórkości.

Dowej, z której umieszczonej jest ta
~~to kto~~ co najpiękniejsze w niej znajdują.
 Dowad, jak mimo tych 2 powódów
 niejnych i wspólnieństwach umieszczo-
 nych. Dotąd jednak ta strofa poetyki
 Adama nie dostarczyła jeli obja-
 nienia; mamy zaledwie kilka pseu-
~~wysławiających~~ wysławiających niektóre opis-
 yek ludowe w utworach Mickiewicza;
 Crela wige zwaneów literatury ludowej
 piękny i odświętny temat, mianowite-
 cie, wykorzystanie recenzencji, i odk-
 kęto z życia ludu jego wierni, dawcy rojów,
 obyczajów i przesądów, oraz względów jasnych
 i losów ludowych i dorosłych. Tym Pan
 Taedebur "także recenzencji jest nie-
 mało, dowodem choćby przycenionej wyżej
 wiersze o grybach. Sam Mickiewicz do swoich
 wierszy, w których jest mowa o Corowiku, dodaje
 następujące objaśnienie: „Umowa o dłużno-
 ściach gminna o grybach, wychodzących na

4

wojne pod wodą borowika. W tej pieśni
opisane są właściwości grzybów jadących."
Dostał jednak pieśń o borowiku i innego
grzyba u nas nie odnaleziono, a co do tego
białoruski drukarz nie dał, a większość
przyjmujących kłosów pieśni Nosowicza,
Personowa i Szajna, które mamy pod
ręką, nie znajdziemy jej. Wart. p. n., Inny
pieśń ludowa wspominana w "Pami Tadeo-
wicu" (w "Tygodniku powiatnym" z r. 1885 N° 10 st.
151) autor (Władysław Rymont Korotyński) przyczytuje pieśń
pieśni białoruskiej o grzybie zwany lisicą^{lisa} z litwy
Tomasza Lanę, wydawcy w 1863 w Krakowie, o której
zostaje borowika, mówiąc: "Pieśń tej nigdzie nie
spotkaliśmy w druku, chociaż istnieły o tej i innej
miejscie w okolicach Nowogrodu, chociaż śliczne
wzory nazywają ją „Znajdującą się w Litwie". Kto
że kto wywoła ją z zapomnienia."

2 pieśń rozbiorowej pochodzącej, w której jest mowa
o litwie, przyczytuje ^{Tylko} śliczny zwrotnik grzybek
które ten opisuje:

1) "Lisice zwane przez Polaków liszkami, a przez Rosjan
liszkami", art. Kolbuszowskiej Lud I, 177.

„Lisica ka żonły hrybok,
Slimaczka nie baicca,
Nie toczy'i jeje czerniaków,
U lesie żarowa bliszczycza.”

Piesu o borowiku a naej wojnie grybos
posiadany obecnie w takiej postaci, jakiej
ja śpiewa lud bratorusk. do tego we
wsi Horodzitówce pod sawym Nowo-
grodkiem potocznej. Bywa tam chłopówka,
gdy nad rzeką Kiersnowskich, do których Horo-
dztówka należała, spotkewiadała bytce
z domem Mickiewicza.¹⁾ W rocznicy Kiersnow-
skich zachowali ją do tego wspomnienia
o Adame. Tekst, który powiejsi podaje my
zamieniony pod Kiersnowskich.

Oto po各行 po wrobiej prosaki w nowie bia-
Toruskiej:

„Kryb karawik
Nad hrybami patkawik,
Gad dulem sidziny,
Na hryby kladziny,

¹⁾ Por. Chmielowskiego „Ad. Mickiewicza” I, 21.

Pawieliu, prikaraad

Grybaeu na wajnu isci.

Akkaralisia maslanki:

"My pridwornja & stuziacki,

Na pawiiny my

Na wajnu isci."

Dalej podajeczy przedad doslowcy:

"Gryb borowik,

Nad grybam i pokrowiczkami i.t.d. 4 wiersze.

Odmowity opiealki,

Mowiąc, że nogicieleulki,

Na wajnu isci! —

Gryb borowik i.t.d.

Wymowity bielanki: (u chlebowca bielaki)

i drzdzane mysiny szlachciaulki,

Nie powinny myśleć tu.

Na wajnu isci! — Gryb borowik i.t.d.

Gryb i.t.d.

Wymowity z madowory,

Mowiąc: mysiny scuatory,

Nie powinny myśleć

Pod debem siedząt,

4 wiersze.

Na grzbiu patrzyc,

Rozkazat, narkazy,

Grybione na wojne im.

7

Na woję sić! —

Gryb borowik i t.d.

Mądry bacci puchewieki t.s.

Wymówiąc się smarze,

"Myszy jisi staruszkowie,

Nie powinnyś my i t.d.

Gryb itd.

Wymówiąc się rydryki:

"chy proste jesteś my chłopki,

Nie powinnyś my i t.d.

Gryb...

Wymówiąc się wędniaki;

Może: "tjci mysi staruszki,

Nie powinnyś my i t.d.

Gryb...

Oponiedziałek hruzd:

"Myszy dzieci z godze,

Na woję pojedziemy

Wyśle gryby pokójemy."

Taki wiek lekki lub bardziej do urego

x por. stow. wilciki: hroźd hruzd, hruza, hruzd - gryb 20.
drugi lekki, u ludu ukray chłopiec ma lub gniazdeczka
wrotka. <http://rcin.org.pl>

podobny prosečnik o wojach grybów i ich
 jaskółkowatku mówiąc «pacunki chichoci-
 wic», gdy gryboklanci opisywali. Były
 moze, iż wchodzący do zwanej mu przedmiotu
 i inne gatunki grybów, które przytarły,
 godzi humor ludowy po unie taki pieśni rozwija-
 jąć do nieskończoności, wprowadzając je do
 nowej postaci. ~~Znamy jeszcze jedną z tego~~
 jest odmianę prosečnika w ujęciu matomu
 kiem, gdzie obok wymienionych w niej powyżej
 się znajdują gryby i inne gryby. Wydrukował tę
 pieśń rezbator zbioru rekomendowanego Kulissza
 Kostomarow w t. V „Frudových shspicyj etnografick-
 no-statystycznej do kraju Zachodnia ruskiego”
 (Petersburg 1874 str 1183 nr. 24). Przytarany, jak po-
 przedni, prostek w oryginale, ma jednak reakcje
 zas w przededniu dostosowane:

„Jak zahadaw borowyk,
 Na wsi hryby jaskłownyki,
 Jak pod dubem siedziały
 Na hryby kladracki.”

128
 T. W. Klonowski twierdzi że ta pieśń zwana w zbiornie pieśni
 z muzeum Wessela i Colbrechta p. n. „Guselki” wyd. 4 w Petersburgu 1881.

F. P. na doda-
 nej kartce:
 Drugi tekst
 179

za Dost 8-9

Drugi tekst, zapisany pod Gombem,
taskawie nadleśnata nami p. Sta.
mistrzawa z Strobowiskich Taskow.

Prytansany tu z mego te zwrotki;
które się różnią od powyższych
teksta. Soczystek jest taki:

Car' grótnoj borowik,

Pod dubem świdnicki,

Na wsię hruby świdnicki,

Wszuniat na wojnę idzi;

Stat pokarywati:

"Sobrąj się hruby,

Na wojnę idzi"

Następne zwrotka o opałach, bez zwrot-
ki, jak wyżej; po niej o smardach (smord-
ki), wetniakach (wotniuski), a dalej:

[Wyrotnik] się bedki (w tekscie: watki, watuj-
a-garicus integer - bedka czarłoptoch)

"We pojazdach, myśmy cizikie,

Na wojnę nie idzemy.

Wyrotnik się mudomory:

"Myjmy vorbojníki i glocki (wony),
 "My w lesie stojimy
 duse gubimy i trupamy,
 Nie pojedzimy na wojny.
 Zgodzity si tylko brudzy:
 "Myśmy dzieci zgodnię,
 Wezmieniemy si za broń,
 My w pochów pojedziemy,
 Wszystkich wrogów pokójemy,
 I do mewoli wezmieniemy.
 I jak zaczeli strzelac (palic'),
 Tylko tym zaczęt walic'!"

Oj tyu bialekow,

Da na wojnu jty.

Oj karabi bialki;

Szoso ny z rodu kozaki;

Ly nie powinni na wojnu jty."

Alej: Jak rok karab borowik ~~i t.d. to jest~~

Oj tym kruszcau

Da na wojnu kt."

~~wysoki grzbiet~~
~~potkowicy~~

Jak pod dekiem deska,

Nagrobki patyczki:

Oj powiedzialy kruszdy:

"Dawaj konie w wedy,

chyjny nie powinni na wojnu kt."

Jak rok karab borowik ~~i t.d.~~:

Oj tym grzybkom

Da na wojnu kt."

Oj powiedzialy grzybki,

Lejnytj skaly gibki, - myslimy i t.d.

Następujacy i t.d. prie w tenze sposob rok karab babkam

Jak rok karab...

ktore powiadaja:

Oj tym babkom

Da na wojnu kt."

Oj powiedzialy babki

* Babka: "jaz. pol. roda j grzyb."

"Te myśmę z rodu żonki;" ~~systry~~
"myśmę z rodu panienki;"

~~Jak rożkarat borowik.~~

~~O tym wędrownikom~~

~~Da na wojnę II.~~

~~O powiedząc w chwale,~~

Te myśmę z rodu panienki;

~~systry~~

~~Jak rożkarat...~~

~~syrojedka~~

~~O tym syrojedka~~

~~Da na wojnę III.~~

~~O powiedząc syrojedka,~~

Ześmy niedawno z dzieriki;

~~systry~~

~~Jak rożkarat...~~

~~O tym powiedzkom~~

~~Da na wojnę III.~~

~~O powiedząc poddąbki:~~

Dawajcie nam dudu;

~~systry~~

12
"myśmę z rodu panienki;" "syrojedki"; "Zesmy niedawno z dzieriki;" poddąbki;
"Dawajcie nam dudu;" siniarki (XXX); "Zesmy z rodu stokie;" krasnogłówcy;
"Zesmy z rodu chłopcy;" opienki; "Zesmy z rodu malenkie."

(XXX) gatunek grzyba boletus cianescens. P. Stomik Wilenski).

* Surojedka, lub syrojedka lub syrojedka.

** poddubek, poddubek - boletus c. lopus; w stowarzyszu na rzeczkach zoologicznych i botanicznych (M. G. Kozłowski) pod wą. boletus c. lopus nie podany na nowy poddubek; w ed. t. I

~~Oj rozbierz...~~

~~Oj tyu smakom / gatunku grayka: beletas yga.
Da na wojyski." (nescius, p. Now. W. Leister.)
Oj powiedzak smaki,
Zesmy z rodu stodkie,
chujmy....~~

~~Oj rozbierz...~~

~~Oj tyu krasnoglowcom
Da na wojyski.
Oj powiedzak krasnoglowej
Zesmy z rodu chropay.
chujmy...~~

~~Oj rozbierz...~~

~~Oj tym opakom,
Da na wojyski.~~

~~Oj powiedzak opakki,
Zesmy z rodu maleukie.~~

Widznie konca presja ~~treba~~ zacz-
ras wie podaj.

~~nast 316 zwijajacy poedobek ze zwilcien? G.
tata wojyski poedobki z Rega w ilego; Middens
naturalis."~~

~~Oj w stowiskach naturalistyk woj. rzesz. woj. krasnoglowa'
nie podano.~~ <http://rcin.org.pl>

Lionego jesa Oskarówka, samego pana
wariantu mazurskiego dowiaduję
mój iż z dwiema przytoczonego wydru-
kami obecne w Kijówce mjr „Kij. Star”
„Stowarz. mazurskim” st 48 pod wy-
borowym: „Ozwawista hryb borowyk
Usim hrybam połkowym.”

Siedząc tż ten drobny przykutek do wyjazdu
mia wątków ludowych w tworzości Mickie-
wicza, powalany sobie wyrobić przedmiot, iż
obcaje przy co najmniej jednym (per giam iż)
jego poezji, przy ojwiomach będących ludo-
znawczych doczekamy się wyrafinowanego
studium, któreby wyjaśniało rzadkość tego,
co mianowicie niespotykany wśród za-
rodzora w „pradzi myśli”, kwaterującym ludu.

Hieronim Kopaczyński